

nævnte, at vi havde gjort mellem Indsigelse mod Risternes Rigtighed og Paastande efter § 4, og er kun en Følge deraf. Hvad § 4 angaaer, da er den væsentligste Forandring, vi deri have foreslaaet, den, at vi have meent, at Pantecreditorene, der hidtil kun havde Underpart i Negerne, ikke kunne være berettigede til at faae haandsaet Pant i Obligationerne, men at de maae lade sig nøie med, ved deres derom fremsatte Paastand, at kunne forhindre vedkommende tidligere Negerherrer fra at faae Obligationerne, saa at altsaa disse tidligere Negerherrer blive nødt til at forene sig med Pantecreditorene, forinden de kunne komme til at oppebære Vederlaget. Dette er aldeles stemmende med den Fremgangsmaade, som blev brugt i Hartforns-Egaliseringsloven, og der findes foreskrevet i § 9. Hvad endelig angaaer Forandringen i § 5, da kunde det Udtryk, der bruges, at Vedkommende erholder Vederlaget contant udbetalt, forsaavidt det ikke overstiger 50 Pategons, lede til at troe, at den der var blevet Vedkommende, derved at Vederlaget for en Neger var blevet overdraget til ham, kunde forlange sig det contant udbetalt, og saaledes kunde Statskassen komme til at gjøre en større contant Udbetaling end egentlig var paataent; thi det er kun de Negerherrer, der ikke have besiddet Mere end en enkelt Neger, der skulde have Vederlaget contant. Forøvrigt havde Udvalget ønsket, at man kunde have gjort noget Særligt for dem, der kun have etet saa Slaver, som de leiede ud, naar de væsentligt have levet deraf; men efter den hele Maade, hvorpaa Sagen nu afgjøres, er der ingen Vej aaben dertil, og Vedkommende maa da finde den Bistand, de kunne trænge til, i en hurtig Afhændelse af Obligationerne; de faae jo strax alle Obligationerne, forsaavidt deres Slaver ikke ere pantsatte, og de maae da see at afhænde dem saa hurtigt de formaae, for deri at søge et Bidrag til deres Underhold.

Sindberg: Dersom der under denne Sag havde været Tale om, at opfordre det danske Folk igjennem Rigsdagen til at give en Pengehjælp for at udfrie Negerne fra det uærdige og umenneskelige Forhold, hvorunder de have levet i Vestindien, saa kunde det vel være en

Sag; der havde været værd at tage under Forhandling; men her spørges aabenbart om noget ganske Andet, her er Tale om, at vi skulle gaae ind paa at sammenkøbe en meget betydelig Pengesum, der andrager over 2½ Millioner, for at skaffe de Plantageeiere og andre Beboere i Vestindien en Godtgjørelse for det Savn, de nu lide, efterat Negerne ere komne i Frihed; vi skulle altsaa give en saadan Erstatning til Folk, der i den Henseende ikke have Andet at rose sig af, end at de have drevet en skammelig Menneskehandel, have handlet med disse Mennesker og behandlet dem værre, end vi pleie at behandle Dyr.

Formanden: Jeg troer dog ikke, at den ærede Rigsdagsmand er berettiget til at bruge saa stærke Udtryk. Da Handelen med Neger-slaver er lovhjemlet, kan den ikke i den Forstand kaldes en skammelig Handel, og jeg troer heller ikke, at Sigtelsen i Almindelighed for at have behandlet Negerne uærdigt, er berettiget.

Sindberg: Det er os Alle bekendt, og det er ogsaa nævnt her i Salen for et Dieblif-siden, at man har filllet Negerne til offentlig Auktion; det er for et Dieblif-siden blevet udtalt, at der var Folk, som levede af at leie Negre ud, og det er saadanne Forhold foruden den vilkaarlige legemlige Straf, der er blevet udøvet paa dem, som dog ogsaa ere Mennesker, jeg har betegnet saaledes, som jeg for gjorde. Jeg troer derfor slet ikke, at den Deel af Befolkningen, der har øvet en saadan Myndighed over deres Medmennesker, kan have den allerminste rettlige Adkomst til at sige, at vi skulle betale dem den Skade, de have lidt ved, at Negrene ere blevne frie. Det er tilslige blevet oplyst af den ærede Drøfser, at Alt, hvad der fra Regjeringens Side i en Række af Aar har været efterstræbt for at gjøre Negrenes Stilling taaleligere og virkelig skaffe dem Frihed, bestandig har mødt Modstand hos Befolkningen derovre i Vestindien; de ere blevne ved at holde saaledes paa Slaveriet, at det nødvendigt ogsaa maatte gjøre sig gjældende, hvad der altid gjennem alle Aarhundreder har vilst sig at staae ved Magt, at der ad en naturlig Vej kommer en Hæv-nens Dag; der er en Gjengjældelse til, som